

sluttes nu: Rabat i Forhold til den bestaaende generelle Takst, og han har svaret: Jeg vil forny dem eller slutte Aftaler fremtidig udelukkende paa Grundlag af Rabat i Forhold til de gældende generelle Takster. Det er det eneste rimelige. Det andet er en Fejl, og Fejlens Kostbarhed er blevet afsløret ved det, der senere er foregaaet.

Den højtærede Socialminister kom ind paa Spørgsmaalet om den sociale Lovgivnings Stilling under en Krisetid. Han vendte sig med Voldsomhed mod det, han kaldte Afskaffelse eller voldsom Føringelse af den sociale Lovgivning. Hvis der var Planer oppe om Afskaffelse eller voldsom Føringelse af Sociallovgivningen her i denne Sal, var der god Grund til at vende sig med Voldsomhed derimod. Jeg tror ikke, der findes saadanne Tendenser her i denne Sal, selv hos de Medlemmer, som staar yderst paa højre Fløj. Men at der rundt omkring i Landet drives en Agitation for en Føringelse af voldsom Art af den sociale Lovgivning, er der ingen Tvivl om, og den er der god Grund til at vende sig imod. Den højtærede Socialminister vil imidlertid have set, at det, jeg fremførte, gik netop ud paa Nødvendigheden af at imødegaa saadanne Bestræbelser, imødegaa dem ved klart at sige, at man vil opretholde den sociale Lovgivnings Niveau, men at man ikke vil benytte den nuværende Krisetid til at opnaa en Forhøjelse paa den sociale Lovgivnings Omraade ad en Genvej.

Naar jeg nu ser, hvad den højtærede Minister derefter siger, synes det mig ikke, at han staar uforstaaende overfor dette Krav. Han siger nemlig, at de sociale Love er jo givet paa forskellige Tidspunkter, og man maa derfor se, hvornaar de er givet, og hvilken Værdi de havde paa det Tidspunkt, for at kunne se, om de nu er bragt ud over den Gode-Værdi, de havde paa det Tidspunkt, de blev givet — med andre Ord, den højtærede Minister er selv inde paa den Tanke, at den Gode-Værdi — altsaa i eet Ord —, som disse Love havde, skal bevares —, men hvis de indeholder for Øjeblikket en Forhøjelse af Værdien, er det rimeligt at tage dem op til Undersøgelse. Men saa er der jo ikke langt imellem den højtærede Socialministers Standpunkt og det, som er fremsat fra anden Side angaaende dette Forhold.

Jeg har nævnt som den Lovgivning, som i særlig Grad trængte til en snarlig Revision paa Grund af de Uligheder, den indeholder, Loven om Invalidrente. Den højtærede Minister erklærede sig ogsaa villig her til at optage til Overvejelse og

eventuel Gennemførelse det Princip, som fandtes i det første Forslag til en Invalidrentelov, der blev forelagt her i Tinget af hans Kollega, den nuværende Statsminister, da hans ad i det næstforegaaende Ministerium, Ministeriet Zahle, nemlig en Graduering under Hensyn til alle de forskellige Forhold, hvorefter Invalidrenten var graderet i dette første Invalidrenteforslag. Han sagde, at han maatte dog mene, at en Gennemsnitsrente af 800 Kr. var den rimelige. Denne Udtalelse er noget uklar, thi hvis den højtærede Minister mener, at en Gennemsnitsrente af 800 Kr. er rimelig, vilde det jo betyde, at det var det samme samlede Beløb, han ønskede anvendt ogsaa fremtidig, saaledes at nogle Renter maatte sættes meget betydeligt op, langt over de 800 Kr., naar der ved andre lavere Invaliditeter, til de relativt mere velstaaende invalide og under Hensyn til Opholdsstedet, blev ydet en betragteligt mindre Rente. Men jeg tror ikke, at Tiden er til at sætte den højeste Rente op. Derimod erkender jeg fuldt ud, at der er invalide, hvis Forhold baade med Hensyn til Invaliditetsgraden og deres Indtægt i øvrigt, som maaske slet ikke eksisterer ud over, hvad de faar i Invaliditetsrente, er saadan, at Renten maa holdes ved de 800 Kr.

Jeg ønsker at gøre endnu en Bemærkning vedrørende Invalidrenteloven, idet jeg har en Fornemmelse af, at nogle mener, at man vil være i Stand til at ændre paa den Invalidrente, som nogle af de nuværende Invalidrentenydere har. Jeg anser det for meget tvivlsomt, om man vil være moralsk eller juridisk berettiget hertil, thi Renten er tilstaaet dem paa et bestemt Forsikringsgrundlag med en bestemt Forsikringspræmie, som de i længere eller kortere Tid har betalt. Jeg tror derfor, at det, der kan være Tale om med Hensyn til Indførelse af Graduering og Omlægning af Renten, ikke kan komme til at gælde de Rentenydere, som allerede har faaet tilstaaet Renten, men maa gælde de fremtidige Rentenydere. Hvorvidt der i saa Henseende vil blive Tale om en Regulering af den Præmie, de allerede har ydet, vil være et Spørgsmaal, som Lovens videre Behandling maa rejse. Jeg skal endnu gøre opmærksom paa, fordi det viser ganske tydeligt, hvorledes Forholdet er med Hensyn til Værdien af et Gode, at denne Lov om Invalidrenten sidste Gang blev vedtaget her paa Rigsdagen den 29. April 1921. Paa det Tidspunkt var Kronens Guldværdi 68 Ø., nu vil den til Nytaar være 100 Ø., det vil altsaa sige, at de 800 Kr., man den